

The Biblical Roots of Pesukei d'Zimra

Source sheet for TANACH STUDY CENTER - www.tanach.org

A. Finishing 'Hallel' daily - Mesechet Shabbat 118b מסכת שבת דף קיח,ב

א"ר יוסי: יהא חלקי מגומרי הלל בכל יום
איני? - והאמר מר - הקורא הלל בכל יום - הרי זה מחרף ומגדף!
כי קאמרינן בפסוקי דזמרא

R. Jose said: "May my share in the world to come be with those who recite Hallel every day." Is this indeed so? Didn't the Mar say:, that he who recites Hallel every day is a blasphemer! Nay; R. Jose does not mean Hallel, rather "Pesukei d'Zimra" -verses of song .

B. Saying "Tehilla l'David" thrice/day - Mesechet Brachot 4b:

אמר רבי אלעזר א"ר אבינא כל האומר "תהילה לדוד" (תהילים קמה) בכל יום שלש פעמים - מובטח לו שהוא בן העולם הבא!

R. Elazar said.. He who recites "Tehilla l'David" (what we call 'Ashrei) every day, is guaranteed that he will be worthy of 'Olam ha'Ba' [the world to come]

מאי טעמא? אילימא משום דאתיא באל"ף ביי"ת – נימא (תהילים קיט) אשרי תמימי דרך דאתיא בתמניא אפינן

-- אלא משום דאית ביה "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ ..."

What is the reason? If it's because it follows the aleph bet- Psalm 119 is a better choice – for it has each letter EIGHT times! – Rather we recite it because it contain the phrase – 'God opens His hand and provides sustenance for every living creature' [See Devar im 15:7-15]

C. Structure of Psukei d'Zimra:

** Opening blessing – "ברוך שאמר..."

"הודו לה' קראו בשמו..." – quoting from Divrei ha'Yamim chapter 16

"מזמור לתודה..." – daily thanks / korban Todah

"תהילה לדוד..." – better known as "Ashrei" [B above]

Tehillim chapters 146-150 – 'finishing' Hallel [A above]

The closing psukim of each book of Tehillim

"ויברך דוד..." – quoting from Divrei ha'Yamim chapter 29

[concluding with a quote from Nechemya]

אז ישיר" / better known as "שירת הים"

** Closing blessing – "ישתבח שמך..."

D. Structure of the book of Divrei ha'Yamim Aleph

1 - 9 - Genealogies – from Adam to Second Temple Period

10-12 – David ha'Melech establishes his Kingdom in Jerusalem

13-16 - David brings the Aron to Jerusalem

17-21 – David wants to build the Temple in Jerusalem / why he can't

23-27 – David makes all necessary prep. for Temple's construction

28-29 – David makes his final speech, presenting plans to Shlomo

תהילים פרק קה

❖ א הודו לה', קראו בשמו;

○ הודיעו בעמים, עלילותיו.

❖ ב שירו-לו, זמרו-לו; שיחו, בכל-נפלאותיו.

❖ ג התהללו, בשם קדשו; ישמח, לב מבקשי ה'.

❖ ד דרשו ה' ועזו; בקשו פניו תמיד.

❖ ה זכרו--נפלאותיו אשר-עשה; מפתי, ומשפטי-פיו.

ו זרע, אברהם עבדו: בני יעקב בחיריו.

ז הוא, ה' אלהינו; בכל-הארץ, משפטיו.

ח זכר לעולם בריתו; דבר צוה, לאלף דור.

ט אשר פרת, את-אברהם; ושבועתו לישחק.

י ויעמידה ליעקב לחק; לישראל, ברית עולם.

יא לאמר-לה, אתן את-ארץ-כנען: חבל, נחלתכם.

יב בהיותם, מתי מספר; כמעט, וגרים בה.

❖ יג ויתהלכו, מגוי אל-גוי; מממלכה, אל-

עם אחר. יד לא-הניח אדם לעשקם;

ויוכח עליהם מלכים. טו אל-תגעו

במשיחי; ולנביאי, אל-תרעו.

❖ טז ויקרא רעב, על-הארץ; כל-מטה-לחם

שבר. יז שלח לפניהם איש; לעבד, נמפר

יוסף. יח ענו בכבל רגליו...

❖ כ שלח מלך, ויתירוהו; משל עמים,

ויפתחוהו. כא שמו אדון לביתו; ומשל,

בכל-קנינו. כב לאסר שריו בנפשו;

וזקניו יחכם.

❖ כג ויבא ישראל מצרים; ויעקב, גר בארץ-

חם. כד ויפר את-עמו מאד; ויעצמהו,

מצריו.

❖ כה הפך לבס לשנא עמו; להתנכל בעבדיו.

❖ כו שלח, משה עבדו; אהרן, אשר בחר-בו.

כז שמו-בם, דברי אתותיו; ומפתיים,

בארץ חם.

❖ כח שלח חשף ויחשף; ולא-מרו את-דברו

כט הפך את-מימיהם לדם; וימת, את-

דגתם.

ל שרץ ארצם צפרדעים; בחדרי, מלכיהם.

לא אמר, ויבא ערב; פנים, בכל-גבולם.

לב נתן גשמייהם ברד; אש להבות בארצם.

לג ויך גפנם, ותאנתם; וישבר, עץ גבולם.

לד אמר, ויבא ארבה; וילק, ואין מספר.

לה ויאכל כל-עשב בארצם; ויאכל, פרי אדמתם.

לו ויך כל-בכור בארצם...

❖

❖ לז ויוציאם, בכסף וזהב; ואין בשבטיו

כושל. לח שמח מצרים בצאתם: כי-נפל

פחדם עליהם.

לט פרש ענו למסד; ואש, להאיר לילה.

מ שאל, ויבא שלו; ולחם שמים,

ישביעם. מא פתח צור, ויזובו מים;

הלכו, בציות נהר.

מב כי-זכר, את-דבר קדשו;

- את-אברהם עבדו.

מג ויוצא עמו בששון; ברנה, את-בחיריו.

מד ויתן להם, ארצות גוים; ועמל

לאמים יירשו.

מה בעבור, ישמרו חקיו-- ותורתיו

ינצרו; הללו-יה.

קו הללו-יה: הודו לה' פי-טוב- כי לעולם חסדו

ב מי--ימלל, גבורות ה'; ישמיע, כל-תהלתו.

ג אשרי, שמרי משפט; עשה צדקה בכל-עת.

ד זכרני ה', ברצון עמך; פקדני, בישועתך.

ו חטאנו עם-אבותינו; העוינו הרשענו.

ז אבותינו במצרים, לא-השכילו נפלאותיך--

לא זכרו את-רב חסדיך; וימרו על-גם בים-סוף.

מג פעמים רבות, יצילים; ונהמה, זמרו בעצתם; וימכו,

בעונם. ויך, בצר להם--בשמעו, את-רנתם.

מה ויזכר להם בריתו; וינחם, כרב חסדו.

מו ויתן אותם לרחמים-- לפני, כל-שוביהם.

מז הושיענו, ה' אלהינו,

וקבצנו, מן-הגוים: להדות, לשם קדשך;

להשתבח, בתהלתך.

תהילים פרק קה

א הוֹדוּ לַיהוָה, קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ; הוֹדִיעוּ בְעַמִּים, עֲלִילוֹתָיו.
ב שִׁירוּ-לוֹ, זָמְרוּ-לוֹ; שִׁיחוּ, בְּכָל-נַפְלְאוֹתָיו.
ג הִתְהַלְלוּ, בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ; יִשְׂמַח, יָב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה.
ד דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ; בִּקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד.
ה זָכְרוּ--נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה; מִפְתִּיּוֹ, וּמִשְׁפָּטָיו-פִּיּוֹ.
ו זָרַע, אֲבָרְהָם עֲבָדוֹ; בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲרִירוֹ.
ז הוּא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; בְּכָל-הָאָרֶץ, מִשְׁפָּטָיו.
ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ; דָּבָר צִוָּה, לְאֶלֶף דּוֹר.
ט אֲשֶׁר כָּרַת, אֶת-אֲבָרְהָם; וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק.
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֵק; לְיִשְׂרָאֵל, בְּרִית עוֹלָם.
יא לֵאמֹר-לֵךְ, אֲתָן אֶת-אָרֶץ-כְּנַעַן; חֶבְל, נַחֲלַתְכֶם.
יב בַּהֲיוֹתְכֶם, מְתֵי מִסְפָּר; כְּמַעַט, וְגָרִים בָּהּ.
יג וַיִּתְהַלְכוּ, מִגּוֹי אֶל-גּוֹי; מִמַּמְלָכָה, אֶל-עַם אַחֵר.
יד לֹא-הִנִּיחַ אֲדָם לְעַשְׂקָם; וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים.
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשִּׁיחִי; וְלִנְבִיאִי, אֶל-תִּרְעוּ.
טז וַיִּקְרָא רָעַב, עַל-הָאָרֶץ; כָּל-מִטָּה-לֶחֶם שָׁבַר.
יז שָׁלַח לַפְּנֵיהֶם אִישׁ; לְעַבְדָּ, נִמְכַר יוֹסֵף.
יח עָנּוּ בַכָּבֶל רִגְלֵי (רָגְלוֹ); בְּרִזְלָ, בָּאָה נַפְשׁוֹ.
יט עַד-עַתָּה בֹא-דָבְרוּ-- אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ.
כ שָׁלַח מַלְאָךְ, וַיִּתִּירְהוּ; מִשַׁל עַמִּים, וַיִּפְתַּחְהוּ.
כא שָׁמוּ אֲדוֹן לְבִיתוֹ; וּמִשַׁל, בְּכָל-קִנְיָנוֹ.
כב לֹא-סָר שָׁרְיוֹ בְּנַפְשׁוֹ; וַיִּזְקֶנּוּ יַחְכָּם.
כג וַיְבִיא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם; וַיַּעֲקֹב, גַּר בְּאָרֶץ-חָם.
כד וַיִּפַּר אֶת-עַמּוֹ מֵאֲדָ; וַיַּעֲצֵמָהוּ, מִצְרַיִם.
כה הִפְךָ לְבָס, לְשֵׂנָא עַמּוֹ; לְהִתְנַכַּל, בַּעֲבָדָיו.
כו שָׁלַח, מֹשֶׁה עֲבָדוֹ; אֶהְרֹן, אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ.
כז שָׁמוּ-בָם, דְּבַרֵי אֹתוֹתָיו; וּמִפְתִּים, בְּאָרֶץ חָם.
כח שָׁלַח חֹשֶׁךְ, וַיַּחֲשֶׁךְ; וְלֹא-מָרוּ, אֶת דְּבָרוֹ.
כט הִפְךָ אֶת-מִימֵיהֶם לְדָם; וַיָּמַת, אֶת-דֹּגְתָם.
ל שָׁרַץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים; בַּחֲדָרֵי, מַלְכֵיהֶם.
לא אָמַר, וַיְבִיא עֲרָב; כְּנִים, בְּכָל-גְבוּלָם.
לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֶד; אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם.
לג וַיַּךְ גִּפְנִים, וַתֵּאֲנָתָם; וַיִּשְׁבַּר, עֵץ גְּבוּלָם.
לד אָמַר, וַיְבִיא אֲרָבָה; וַיִּלַּק, וַאֲיִן מִסְפָּר.
לה וַיֵּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם; וַיֵּאכַל, פְּרִי אֲדָמָתָם.
לו וַיַּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם; רֵאשִׁית, לְכָל-אוֹנָם.
לז וַיּוֹצִיאֵם, בְּכֶסֶף וְזָהָב; וַאֲיִן בְּשַׁבְטָיו כּוֹשֵׁל.
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצִאתָם; כִּי-נִפְל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם.
לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךְ; וְאֵשׁ, לְהָאִיר לְיָלֵה.
מ שָׂאֵל, וַיְבִיא שָׁלוֹ; וְלֶחֶם שָׁמַיִם, יִשְׂבִיעֵם.
מא פָּתַח צוּר, וַיִּזְוֹבוּ מַיִם; הִלְכוּ, בַּצִּיּוֹת נְהָר.
מב כִּי-זָכַר, אֶת-דְּבַר קְדֹשׁוֹ; אֶת-אֲבָרְהָם עֲבָדוֹ.
מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן; בְּרִנְיָה, אֶת-בַּחֲרִירוֹ.
מד וַיִּתֵּן לָהֶם, אֲרָצוֹת גּוֹיִם; וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ.
מה בַּעֲבוּר, יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו-- וַתּוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ;
הִלְלוּ-יְהוָה.

קו הִלְלוּ-יְהוָה: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב- כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
ב מִי--יִמְלַל, גְּבוּרוֹת יְהוָה; יִשְׂמִיעַ, כָּל-תְּהִלָּתוֹ.
ג אֲשֶׁר־י, שְׁמַרֵי מִשְׁפָּט; עֲשֵׂה צְדָקָה בְּכָל-עַתָּה.
ד זָכְרָנִי יְהוָה, בְּרִצּוֹן עַמְּךָ; פִּקְדֹנֵי, בִישׁוּעָתֶךָ.
ה לְרֵאוֹת, בְּטוֹבַת בַּחֲרִירְךָ- לְשִׂמְחָה, בְּשִׂמְחַת גּוֹיְךָ;
לְהִתְהַלֵּל, עִם-נַחֲלַתְךָ.
ו חֲטָאנוּ עִם-אֲבוֹתֵינוּ; הִעֲוִינוּ הִרְשָׁעֵנוּ.
ז אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, לֹא-הִשְׁכִּילוּ נַפְלְאוֹתֶיךָ--
לֹא זָכְרוּ אֶת-רֵב חֲסִדֶיךָ; וַיִּמְרוּ עַל-יָם בַּיָּם-סוּף.
ח וַיּוֹשִׁיעֵם, לְמַעַן שְׁמוֹ-- לְהוֹדִיעַ, אֶת-גְּבוּרָתוֹ.
ט וַיַּגְעַר בַּיָּם-סוּף וַיַּחַרְבּ וַיּוֹלִיכֵם בְּתַהֲמוֹת כַּמְדָּבָר
י וַיּוֹשִׁיעֵם, מִיַּד שׁוֹנֵא; וַיַּגְאֵלֵם, מִיַּד אוֹיֵב.
יא וַיִּכְסּוּ-מַיִם צְרִיחֵם; אֶחָד מֵהֶם, לֹא נוֹתַר.
יב וַיִּאֲמִינוּ בַדְּבָרֵיךָ; וַיִּשְׁירוּ, תְּהִלָּתוֹ.
יג מִהָרֹ, שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו; לֹא-חִפּוּ, לַעֲצָתוֹ.
יד וַיִּתְּאוּ תַאֲנָה, בַּמְדָּבָר; וַיִּנְסוּ-אֵל, בִּישִׁימוֹן.
טו וַיִּתֵּן לָהֶם, שְׂאֵלָתָם; וַיִּשְׁלַח רִזּוֹן בְּנַפְשָׁם.
טז וַיִּקְנָאוּ לַמֹּשֶׁה, בַּמַּחְנֶה; לְאַהֲרֹן, קְדוֹשׁ יְהוָה.
יז תִּפְתַּח-אָרֶץ וַתַּבְלַע דָּתוֹ וַתִּכַּס, עַל-עַדַת אֲבִירָם.
יח וַתִּבְעַר-אֵשׁ בַּעֲדָתָם; לְהַבָּה, תִּלְהַט רַשָּׁעִים.
יט יַעֲשׂוּ-עֵגֶל בַּחֲרָב; וַיִּשְׁתַּחֲווּ, לְמִסְכָּה.
כ וַיִּמְרוּ אֶת-כְּבוֹדָם; בַּתְּבִנִית שׁוֹר, אֲכָל עֵשֶׂב.
כא שָׁכְחוּ, אֵל מוֹשִׁיעֵם-- עֲשֵׂה גְדֻלוֹת בְּמִצְרַיִם.
כב נַפְלְאוֹת, בְּאָרֶץ חָם; נוֹרָאוֹת, עַל-יָם-סוּף.
כג וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידֵם: לוֹיִלִי, מֹשֶׁה בַחֲרִירוֹ-- עַמְד
בַּפָּרָץ לַפְּנֵיךָ; לְהַשִּׁיב חַמְתּוֹ, מִהַשְׁחִית.
כד וַיִּמְאַסּוּ, בְּאָרֶץ חַמְדָּה; לֹא-הִאֲמִינוּ, לְדָבְרוֹ.
כה וַיִּרְגְּנוּ בְּאַהֲלֵיהֶם; לֹא שָׁמְעוּ, בְּקוֹל יְהוָה.
כו וַיִּשָּׂא יְדוֹ לָהֶם-- לְהַפִּיל אוֹתָם, בַּמְדָּבָר.
כז וְלְהַפִּיל זָרַעַם, בְּגוֹיִם; וְלִזְרוֹתָם, בְּאֲרָצוֹת.
כח וַיַּצְמְדוּ, לְבַעַל פְּעוֹר; וַיֵּאכְלוּ, זִבְחֵי מֵתִים.
כט וַיִּכְעִיסוּ, בְּמַעַלְלֵיהֶם; וַתִּפְרָץ-בָּם, מַגְפָּה.
ל וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס, וַיִּפְלַל; וַתַּעֲצַר, הַמַּגְפָּה.
לא וַתַּחֲשֵׁב לוֹ, לְצַדִּיקָה; לְדָר וָדָר, עַד-עוֹלָם.
לב וַיִּקְצִיפוּ, עַל-מִי מְרִיבָה; וַיִּרַע לַמֹּשֶׁה, בַּעֲבוּרָם.
לג כִּי-הִמְרוּ אֶת-רוּחוֹ; וַיִּבְטֵא, בְּשִׁפְתָיו.
לד לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת-הָעַמִּים-אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה לָהֶם.
לה וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם; וַיִּלְמְדוּ, מַעֲשֵׂיהֶם.
לו וַיַּעֲבְדוּ אֶת-עֲצָבֵיהֶם; וַיִּהְיוּ לָהֶם לְמוֹקֵשׁ.
לז וַיִּזְבְּחוּ אֶת-בְּנֵיהֶם, וְאֶת-בְּנוֹתֵיהֶם-- לַשָּׁדִים.
לח וַיִּשְׁפְּכוּ דַם נְקִי, דַם-בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם-- אֲשֶׁר
זָבְחוּ, לַעֲצָבֵי כְנַעַן; וַתַּחֲנַף הָאָרֶץ, בַּדָּמִים.
לט וַיִּטְמְאוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם; וַיִּזְנוּ, בְּמַעַלְלֵיהֶם.
מ וַיַּחַר-אֵף יְהוָה בְּעַמּוֹ; וַיִּתְעַב, אֶת-נַחֲלָתוֹ.
מא וַיִּתְּנֵם בְּיַד-גּוֹיִם; וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם, שְׂנְאֵיהֶם.
מב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם; וַיִּכְנְעוּ, תַּחַת יָדָם.
מג מִגַּ פְּעַמִּים רַבּוֹת, נִצְלִים: וְהִמָּה, יִמְרוּ בַעֲצָתָם;
וַיִּמְכּוּ, בַּעֲוֹנָם. וַיִּרְא, בַּצַּר לָהֶם-- בְּשִׁמְעוֹ, אֶת-רִנְתָם.
מה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ; וַיִּנְחַם, כָּרִב חֲסִדוֹ.
מו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים-- לַפְּנֵי, כָּל-שׂוֹבֵיהֶם.
מז הוֹשִׁיעֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ, מִן-הַגּוֹיִם:
לְהַדּוֹת, לְשֵׁם קְדֹשְׁךָ; לְהַשְׁתַּבַּח, בְּתִהְלַתְךָ.

A. From the Pesach Haggadah

יב ברוך שומר הבטחתו לישראל עמו, ברוך הוא: שהקדוש ברוך הוא מחשב את הקץ, לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו בין הבתרים, שנאמר "ויאמר לאברם, ידוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם, ועבדום, ועינו אותם--ארבע מאות, שנה. וגם את הגוי אשר יעבדו, דן אנוכי; ואחרי כן ייצאו, ברכוש גדול" (בראשית טו, יג-יד)
יג והיא שעמדה לאבותינו, ולנו--שלא אחד בלבד עמד עלינו,
אלא בכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו; והקדוש ברוך הוא, מצילנו מידם.

B. Divrei ha'Yamim Aleph chapter 16

- א ויביאו את-ארון האלהים ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה-לו דויד ויקריבו עלות ושלמים...
ב ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את-העם בשם ה':
ג ויחלק לכל-איש ישראל מאיש ועד-אשה לאיש כפר-לחם ואשפר ואשישה:
ד ויתן לפני ארון ה' מן-הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל:
ה אסף הראש ומשנהו זכריה... ז ביום ההוא אז נתן דויד בראש להדות ליהוה ביד-אסף ואחיו:
ח הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו:
ט שירו לו זמרו-לו שיחו בכל-נפלאותיו: י התהללו בשם קדשו שמח לב מבקשי ה':
יא דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד: יב זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי-פיהו:
יג זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו יד הוא ה' אלהינו בכל-הארץ משפטיו:
טו זכרו לעולם בריתו דבר צנה לאלף דור:
טז אשר פרת את-אברהם ושביעתו ליצחק: יז ועמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: ... כא לא-הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים: כב אל-תגעו במשיחי ובנביאי אל-תרגעו:
כג שירו ליהוה כל-הארץ בשורו מיום-אל-יום ישועתו:
כד ספרו בגוים את-כבודו בכל-העמים נפלאותיו: כה כי-גדול ה' ומהלל מאד ונורא הוא על-כל-אלהים:
כו כי כל-אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה...: ל חילו מלפניו כל-הארץ אף-תכון תבל בל-תמוט:
לא ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך: לב ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל-אשר-בו:
לג אז ירננו עצי היער מלפני ה' כי-בא לשפוט את-הארץ:
לד הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
לה ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן-הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:

B. Divrei ha'Yamim Aleph chapter 29

- א ויאמר דויד המלך לכל-הקהל, שלמה בני אחד בחר-בו אלהים נער ורף; והמלאכה גדולה--כי לא לאדם הבירה, כי ליהוה אלהים. ב וככל-כחי הכינותי לבית-אלהי, הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל לברזל, והעצים, לעצים....
י ויברך דויד את-ה', לעיני כל-הקהל; ויאמר דויד, ברוך אתה ה' אלהי ישראל אבינו, מעולם, ועד-עולם. יא לך ה' הגדלה והגבורה והתפארת, והנצח וההוד, כי-כל, בשמים ובארץ: לך ה' הממלכה, כל-ההמוז הזה אשר הכיננו, לבנות-לך בית לשם קדשך: מיידך הוא, ולך הכל.